

Sygn. akt III PK 17/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z powództwa G. J.
przeciwko Szkole Podstawowej [...] w H.
o przywrócenie do pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 19 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w R.
z dnia 10 listopada 2016 r., sygn. akt IV Pa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powoda kosztami pełnomocnika pozwanego**
w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 listopada 2016 r., sygn. akt IV Pa [...], Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R. – w sprawie z powództwa G. J. przeciwko Szkole Podstawowej [...] w H. o przywrócenie do pracy – oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R. z dnia 14 września 2016 r., sygn. akt IV P [...], w którym Sąd Rejonowy oddalił powództwo G. J. (powód domagał się uznania za bezskuteczne dokonanego mu wypowiedzenia umowy o pracę i nakazanie dalszego zatrudnienia na dotychczasowym stanowisku, do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy).

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego powód zaskarżył skargą kasacyjną. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na przyczynę przyjęcia skargi określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Uzasadniając wskazaną przyczynę przyjęcia skargi przedstawiono, że w sytuacji, gdy „Sądy obu instancji nie określiły na czym miała polegać w rozpoznawanej sprawie reorganizacja planu nauczania w kontekście przyznanych powodowi godzin na świetlicy, to zarzut naruszenia dyspozycji art. 30 § 1 w zw. z art. 45 § 1 k.p. w zw. z art. 27 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela w zw. z art. 91c ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela jawi się jako oczywiście uzasadniony. Reorganizacja, o której mowa w wypowiedzeniu ma bowiem charakter fikcyjny, skoro zadania niegdyś przypisane powodowi nadal istnieją i są realizowane przez pozwaną szkołę”.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną strona przeciwna wniosła o: 1. wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; z ostrożności procesowej o: 2. oddalenie skargi kasacyjnej; 3. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powoda nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony w ten sposób, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Nie można jednak uznać, że skarżący wykazał istnienie przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wykazanie podnoszonej w skardze oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) – jako przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania – wymagałoby przedstawienia tego, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06 LEX nr 198531, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, LEX nr 421035, z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, LEX nr 448289, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, LEX nr 448205, z dnia 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, LEX nr 465859 i z dnia 5 września 2008 r., I CZ 64/08). Podczas, gdy dla uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla przyjęcia skargi do rozpoznania – z uwagi na jej oczywistą zasadność w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. – niezbędne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274, z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, LEX nr 375616, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, LEX nr 490364, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, LEX nr 491538 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, LEX nr 494134). W judykaturze podkreśla się, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7

stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, LEX nr 442743, z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08, LEX nr 469185 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, LEX nr 494133 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2013 r., III SK 11/13, LEX nr 1380967).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymogów; nie wykazuje, aby w sprawie występował stan „oczywistej zasadności” skargi kasacyjnej w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Autor rozpatrywanej skargi twierdzenia o oczywistej zasadności jego skargi określa w założeniu o fikcyjności reorganizacji, o której mowa w wypowiedzeniu dokonанemu skarżącemu – w sytuacji, gdy zadania niegdyś przypisane powodowi (zajęcia na świetlicy) nadal istnieją i są realizowane przez pozwaną szkołę.

Taka konstrukcja uzasadnienia wniosku – poza tylko subiektywną oceną stanowiska zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w R. – nie przedstawia przekonującej argumentacji polemicznej, którą autor skargi wykazałby walor oczywistej zasadności jego skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Przede wszystkim uzasadnienie wniosku nie uwzględnia kompleksowej oceny zasadności roszczeń powoda przez Sąd drugiej instancji, oceny przedstawionej szczegółowo w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sąd drugiej instancji – w swojej ocenie zasadności dokonанego powodowi wypowiedzenia umowy o pracę – stwierdził, że przyczyna określona przez pozwanego pracodawcę była rzeczywista i znana powodowi. Pracodawca określił przyczynę dostatecznie konkretną. Sąd drugiej instancji uwzględnił w swojej ocenie kontekst sytuacyjny zaistniały u pozwanego - rezygnacja A. T. z funkcji wicedyrektora i konieczność zwiększenia mu wymiaru godzin nauczania (nauczania matematyki - przedmiotu, którego uczył także powód). Powyższe powodowało zmiany organizacyjne - zmiany planu nauczania. Niemożność pozostawienia powoda w zatrudnieniu wynikała z braku możliwości przydzielenia mu godzin nauczania matematyki. Sąd drugiej instancji stwierdził, że zajęcia w świetlicy niejako uzupełniały zasadniczy czas pracy dydaktycznej powoda - nauczania matematyki. Przyznawane były aneksem do umowy o pracę w ilości godzin odzwierciedlającej faktyczną potrzebę działającej w Szkole świetlicy. W ocenie Sądu drugiej instancji istotne jest także to, że

pozostawienie w zatrudnieniu nauczyciela na 1/18 etatu (do zagospodarowania pozostawała jedna godzina matematyki) nie miałyby dla Szkoły ekonomicznego uzasadnienia. W zatrudnieniu u strony pozwanej pozostali nauczyciele potrzebni do realizacji podstawy programowej a ewentualne godziny pracy w świetlicy uzupełnią ich pensum. Powyższe okoliczności determinowały wybór skarżącego do zwolnienia. Dokonany wybór uwzględniał kryteria obiektywne, prawdziwe i jasne a zmieniony sposób organizacji miał zapewnić prawidłowe i najbardziej optymalne wykonywanie realizowanych przez Szkołę zadań.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c. (pkt 1.). Rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2. ma swoją podstawę w art. 102 k.p.c.